

La Batllòria presenta dimecres al Consell de Poble l'enquesta de percepció de seguretat

La Permanent també estudiarà les inversions que cal incorporar als pressupostos del 2010

REDACCIÓ. La Batllòria El president del Consell de Poble de la Batllòria, Manel Bueno, ha convocat per dimecres, 7 d'octubre, una reunió de la Permanent a les 9 del vespre a la seu de l'organisme, al Centre Cívic del Carrer Major. A la reunió es donarà a conèixer el contingut de l'enquesta de percepció de seguretat a la Batllòria que, segons Bueno, des d'aquest dissabte es començarà a distribuir entre els comerços i a partir de la reunió de la Permanent a la resta de la població. La consulta, assenyala el president del Consell, està orientada a conèixer la percepció de la Batllòria entorn a dos aspectes: la seguretat i el civisme.

Pel què fa al primer punt, els comerços i els veïns seran consultats sobre aspectes com si consideren la Batllòria un lloc segur per viure, si s'han trobat en alguna situació que els hagi portat a recórrer als cossos de seguretat o l'atenció rebuda, a més de demanar la seva visió sobre el model a implantar, com la constitució d'un cos propi de seguretat a la Batllòria o l'increment dels efectius de la Policia Local de Sant Celoni per garantir una major presència a la població. L'enquesta també preguntarà als ciutadans si consideren que a la Batllòria es produeixen actes incívics, si la resposta de l'Ajuntament respecte aquests és suficient i es

demanaran suggeriments de millora de la convivència cívica a la població.

En relació a la seguretat, Bueno ha recordat que la Batllòria ha assolit ja els 1.100 habitants, una xifra que, considera, fa que la població necessiti un sistema de seguretat més idoni que l'actual. **"Estem molt contents amb la professionalitat de la Policia Local i els Mossos d'Esquadra però no són suficients per les necessitats de la Batllòria"**, afirma Bueno.

La Permanent també treballarà el proper plenari del Consell, previst pel novembre, en el sentit de començar a definir les inversions prioritàries que calen a la Batllòria

pel 2010 i que cal incorporar als pressupostos municipals, així com les línies estratègies de treball per l'any vinent. També s'informarà al Consell de la reunió amb l'empresa Focalizza sobre d'estudi de desenvolupament comercial a la Batllòria, de la reunió de valoració de la Festa Major d'estiu, de la Diada de l'11 de setembre i la incorporació de símbols propis a la seu del Consell, i de les actuacions immediates d'Espai Públic.

A més, es farà una proposta per disposar de pàgina web pròpia de la població i es farà un seguiment de la feina feta en els darrers mesos des de les diferents àrees del Consell de Poble.

La Batllòria amplia a 13 les expedicions diàries d'autobús

La Batllòria. L'Ajuntament de Sant Celoni ha aconseguit incorporar una modificació al Pla de Transports relatiu al Baix Montseny que comportarà que la Batllòria passi de tenir 8 expedicions diàries de servei d'autobus a tenir-ne 13. Segons l'alcalde, Francesc Deulofeu, l'ampliació del servei que s'ofereix a la Batllòria era un dels aspectes que va quedar pendent amb l'aprovació del Pla de Transport ja que, assenyala, **"hi havia un nombre important d'expedicions que no entraven per la Batllòria"**. Deulofeu assegura que s'han fet diverses gestions per superar les dificultats de quadrar els horaris perquè els autobusos entressin a la població tant d'anada com de tornada. Els caps de setmana i festius, es mantenen les 4 expedicions d'anada i tornada. REDACCIÓ.

TRIBUNA OBERTA PERE TARRIDAS, Columnista

No hi havia crisi

Fa un any i mig, quan tot el món tremolava davant el fort crac financer i econòmic que es veia venir, a l'Estat espanyol no hi havia crisi sinó només una petita desaceleració econòmica, i el Govern, per boca del ministre d'Economia ens deia que en els propers anys el nostre creixement econòmic seria del 3%, que la taxa d'atur s'estabilitzaria al voltant del 8% i es crearien 1,5 milions de nous llocs de treball. L'han encertada de ple. Tenim un decreixement del PIB superior al 3%, la taxa d'atur és del voltant del 20% i, segons l'OCDE, entre el 2007 i el 2010 s'hauran perdut 2,7 milions de llocs de treball. Aquesta és la situació quan arribem al darrer trimestre de l'any 2009. Ja sé que la crisi és mundial i ens afecta a tots, però en cap país la desfeta laboral s'ha produït amb tanta profunditat com al nostre, en què la taxa d'atur és més del doble de la mitjana europea.

És inútil discutir qui en té la culpa d'haver arribat a aquest punt. Crec que tots plegats en som una mica responsables: els bancs i els super empresaris de les rajoles per beneficiar-se d'una avinentesa favorable i tirar pel dret, els polítics (no m'atreveixo a qualificar-los de governants) per la seva actitud aprofitada, passiva i poc previsorà i la resta de la societat per deixar-nos enganyar per polítics, constructors i banquers i voler viure per damunt de les nostres possibilitats. Quan la resta de països europeus que no havien arribat als

nostres nivells d'inconsciència col·lectiva van adonar-se que pintaven bastos, van anar per feina mentre nosaltres continuàvem mirant-nos el melic i negant les evidències. Ara estem en aquella fase de correm-hi tots.

És de manual dir que per crear llocs de treball cal generar feina i no hi ha feina si no hi ha consum intern o venda a l'exterior de productes o serveis. Per fomentar el consum intern s'havia iniciat una tímida disminució d'impostos (deducció de 400 euros en la retenció de l'IRPF) així com també un pla de subvencions per la compra de vehicles i ajuda de 2.500 euros per maternitat. Els resultats han estat molt minsos, segons el meu parer per tres motius: ajuda molt esquifida, poques disponibilitats econòmiques familiars un cop pagada la despesa per habitatge de compra o de lloguer i, finalment, la forta retallada de crèdits i préstecs a particulars i petites i mitjanes empreses que han provocat una situació de molta precarietat i desconfiança.

Hi ha una altra via per desvetllar l'economia i és la inversió pública. Parlo d'inversió i no de despesa, que és un terme que m'esgarrifa. També per aquesta banda s'ha fet alguna cosa, com ara el fons d'inversions locals de 8.000 milions d'euros destinats a obres municipals que ha servit, en part, per aturar la forta hemorràgia laboral però que també ha resultat insuficient i bastant discutible pel que fa a la selecció de projectes.

I a l'arribar a aquest punt sembla que el Govern opta per afèblir encara més el poder adquisitiu de la societat en forma d'increment d'impostos. Personalment em sembla un disbarat, ja que molt em temo que la major part d'aquesta recaptació no servirà per promoure obra pública sinó per cobrir el fort dèficit estatal originat pel fet d'haver disminuït els ingressos a causa de la crisi i de no haver dedicat cap esforç per retallar les despeses. I no parlo de despeses socials com els 420 euros a persones aturades sense cobertura que em semblen molt be, sinó de la gran quantitat de diners malbaratats en forma de burocràcia paràsita, creació de nous ministeris sense sentit com el d'Igualdad, subvencions a fundacions sense control, alts càrrecs nomenats a dit per amistat, vincles familiars o adhesió al partit. No cal continuar. Quan una família té crisi econòmica, s'estreny el cinturó.

Ara mateix veiem l'augment de venda de marques blanques als supers, vacances més austeres, la substitució del restaurant per la pizzeria o el menú del migdia per la carmanyola. Tot això no va amb els polítics, no ho entenen. No vull parlar de l'escàndol del Palau de la Música Catalana, on totes les administracions s'han cobert de glòria, sinó que agafaré com a exemple el Ministeri de Justícia que fa pocs dies ha arribat a la conclusió que l'administració de justícia a Espanya no funciona i que s'ha de modernitzar.

Menys mal, vaig pensar, ja era hora. Però la meua sorpresa va ser gran quan la modernització consisteix en incrementar la plantilla amb 750 jutges, 450 fiscals i 800 secretaris. Això és començar la casa per la teulada. Si vostè té una botiga on les maquinetes de cobrar no funcionen, la dependència està barallada, surten a comprar en hores de feina, agafen la baixa laboral per un simple constipat, fan un cafè al bar de la cantonada que dura una horeta i els clients s'han d'esperar i estan descontents.... Si té aquests problemes a la botiga segur que farà moltes coses abans d'incrementar la plantilla.

L'Administració pública és un altra món, tancat, basat en la partitocràcia i els privilegis i on predomina l'auto-suficiència, la incompetència, la deixadesa i la corrupció. Crec molt més en la societat civil per tirar el país endavant, però per això caldria que el Govern s'ocupés d'inspirar confiança al consumidor, ajudar a les petites i mitjanes empreses que són les que proporcionen treball i riquesa i, finalment, donar exemple d'austeritat i control del diner públic. Molt em temo que tot plegat sigui una utopia i que, un cop més, els xerrameques de torn ens omplin el cap de discursos que no entenem. Potser és el que més m'emprenya, que em prenguin per idiota. Perdneu-me que acabi amb una petita variant d'una expressió que ja s'ha fet popular: "Se'ns pixen al damunt i els polítics diuen que plou".